

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/61/2014
Identifikačné číslo spisu:	8012200358
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8012200358.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: U. B., bytom J., právne zastúpený: JUDr. Marek Tkáč, advokát so sídlom Kukučínova 12, Lipany, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, za účasti 1/ F.V.M., s.r.o. so sídlom Nižný Kručov 110, 2/ J. P., bytom J., 3/ Mesto Vranov nad Topľou, správa majetku, Dr. Č. Daxnera 87, Vranov nad Topľou, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu bývalého Krajského stavebného úradu v Prešove, číslo: 2012-27/37-1/SP-ZV zo dňa 9. januára 2012, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/43/2012-77 zo dňa 25. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/43/2012-77 zo dňa 25. apríla 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného, bývalého Krajského stavebného úradu v Prešove, číslo: 2012-27/37-1/SP-ZV zo dňa 9. januára 2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Mesta Vranov nad Topľou č. SP 13 775/2011-3112-03 Mi zo dňa 26.08.2011. Uvedeným rozhodnutím Mesto Vranov nad Topľou ako príslušný stavebný úrad vydalo dňa 26.08.2011 podľa § 39 a § 39a stavebného zákona rozhodnutie č. SP 13 775/2011-3112-03 Mi o umiestnení stavby: RODINNÝ DVOJDOM - stavba občianskeho vybavenia (bytová budova) na pozemku parc. č. 2889, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. P. pre navrhovateľa F.V.M., s.r.o. Nižný Kručov 110, Vranov nad Topľou, a zároveň určil pre umiestnenie stavby záväzné podmienky.

Krajský súd rozsudok odôvodnil citáciou ustanovení § 37, § 39, § 42 zákona č. 50/1976 Zb o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, (ďalej len „stavebný

zákon“), § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. o technických požiadavkách a tým, že vzhľadom na rozsah žalobných námietok bolo základom vyriešenie otázky, či sa správny orgán vysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, či správny orgán dostatočne zistil skutkový stav a či rozhodnutie o umiestnení stavby bolo vydané v súlade so Stavebným zákonom, v súlade s územným plánom Mesta Vranov nad Topľou, v súlade s vyhláškou č. 453/2000 Z.z. a vyhláškou č. 532/2002 Z.z.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd dospel k záveru, že námietky žalobcu týkajúce sa nadmerného zatienenia jeho pozemku, resp. žiadneho preslnenia jeho obytných miestností, námietky, že ide o bytový dom v zmysle § 43b stavebného zákona, čo je v rozpore s vydaným rozhodnutím o umiestnení stavby, a že správne orgány rozhodli v rozpore s § 37 a § 47 stavebného zákona, sú nedôvodné a neopodstatnené a navrhovaná stavba je v súlade s platným územným plánom mesta Vranov nad Topľou, spĺňa všeobecné technické požiadavky na výstavbu, projektová dokumentácia bola vypracovaná oprávnenou osobou - autorizovaným architektom a umiestnením stavby nebude ohrozený verejný záujem, život a zdravie osôb, životné prostredie, ani požiarňa ochrana, že navrhovaná stavba je umiestnená v súlade s ustanovením § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., ktorým sa určujú vzájomné odstupy stavieb. K navrhovanej stavbe sa vyjadrili dotknuté orgány chrániace jednotlivé zložky životného prostredia, pričom ich vyjadrenia neboli záporné ani protichodné a podmienky z nich plynúce boli zapracované do podmienok rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného, vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.); - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.). Ďalej namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.), a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Poukázal na to, že pôvodný susedný dom, ktorý bol zbúraný a namiesto ktorého sa navrhuje umiestnenie stavby stavebníkom spoločnosťou F.V.M., s.r.o., na pozemku parc. č. 2889 k.ú. P., bol dom s hrebeňovou strechou, kde hrebeň strechy bol cca 4 m od spoločnej hranice pozemku žalobcu, parc. č. 2890 a pozemku stavebníka, parc. č. 2889 a dosahoval výšku zadnej steny v prednej časti 4,4 m a v zadnej časti 3,8 m, čo je približne polovica stavebníkom navrhovanej stavby. Pokiaľ ide o výšku navrhovanej stavby, tak táto nie je zrejmá ani z prvostupňového rozhodnutia Mesta Vranov nad Topľou č. SP 13 775/2011-3112-03-Mi zo dňa 26.08.2011 a ani z druhostupňového rozhodnutia predchodcu žalovaného Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2012-23/37-1/SP-ZV zo dňa 09.01.2012.

Stavebné úrady a prvostupňový súd sa dostatočne nezaoberali, nezistili, resp. ani neskúmali, či navrhovanou stavbou, ktorá sa má umiestniť už medzi postavené domy, je zachovaná požiadavka na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Žalobca má za to, že až pri zachovaní vzdialenosti minimálne 3 m od spoločnej hranice by bola splnená požiadavka uvedená v § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania v rodinnom dome žalobcu a v jeho okolí. Záver súdu prvého stupňa, že nebol dôvod nariadiť stavebníkovi vypracovať svetlotechnický posudok, ktorým by bol posúdený vplyv denného osvetlenia a tienenia navrhovanej stavby na rodinný dom na pozemku parc. č. 2890 je nesprávny.

V ďalšej časti odvolania žalobca namietal, že územie, na ktorom má byť postavený rodinný dom (bytová budova), je určené platným územným plánom mesta na výstavbu rodinných domov. Tam, kde nie je v územnom pláne vypracovaný územný plán zóny v zastavanej časti a kde sa postupovalo podľa vtedy platného územného plánu v čase zástavby, stavebný úrad má prihliadať pri povolení o umiestnení stavby

na predchádzajúci územný plán zóny, čo však v tomto prípade stavebné úrady, ako aj prvostupňový súd, nespravili, čím pochybili.

Záverom uviedol, že dané stavebné konanie bolo vykonané v rozpore s ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ustanoveniami zákona č. 50/1976 Zb., stavebného zákona, vyhl. č. 532/2002 Z.z., vyhl. č. 453/2000 Z.z., v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a plne sa stotožniť s jeho výrokovou časťou i s jeho odôvodnením.

Účastník konania F.V.M., s.r.o., so sídlom Nižný Kručov, vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdiť pokladajúc ho za správny tak po obsahovej, ako aj formálnej stránke.

Ďalší účastníci 2/ a 3/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (244 ods. 1 O.s.p.).

Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako je podrobne uvedený v rozsudku krajského súdu a z ktorého v stručnosti vyplýva nasledovné:

Mesto Vranov nad Topľou ako prvostupňový správny orgán posúdil v územnom konaní návrh spoločnosti F.V.M., s.r.o., Nižný Kručov, so sídlom Nižný Kručov č. 110 zo dňa 06.07.2011 na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby „Rodinný dvojdom“, ktorá sa má umiestniť na pozemku parcela č. 2889 k.ú. P. a dňa 26.08.2011 vydal rozhodnutie č.: SP 13 775/2011-3112-03 Mi o umiestnení stavby „, RODINNÝ DVOJDOM - stavba občianskeho vybavenia (bytová budova) na pozemku parc. č. 2889, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. P. pre navrhovateľa F.V.M., s.r.o., Nižný Kručov 110, Vranov nad Topľou“. Prílohou tohto rozhodnutia je oznámenie zo dňa 19.09.2011 Mesta Vranov nad Topľou o vykonaní opravy v texte rozhodnutia na str. 2, bod 1 tak, že: „Prípojky stavby na verejné rozvodné siete budú osadené z väčšej časti na pozemku parcela číslo 2889, malé časti elektrickej a plynovej prípojky budú osadené aj mimo parcely č. 2889 - na verejnom priestranstve“ a ďalší text: „Objekt bude dvojpodlažný, v ktorom jednotlivé miestnosti budú slúžiť pre rodinné bývanie“.

Pre umiestnenie stavby boli stanovené záväzné podmienky, v rozhodnutí uvedené pod bodom 1 až 12, a v rámci územného konania sa rozhodlo aj o námietkach, resp. požiadavkách uplatnených žalobcom a ďalším účastníkom J. P. Požiadavkám žalobcu týkajúcim sa doriešenia odkanalizovania zrážkových vôd zo strechy stavby, úpravy terénu, zosúladenia uličnej zástavby navrhovanej stavby s jestvujúcou zástavbou a odstránenia provizórneho oplatenia sa vyhovel. Požiadavke na osadenie stavby od hranice pozemku na vzdialenosť 3,0 m sa nevyhovelo. Požiadavke J. P. na realizáciu oplatenia v trase starého oplatenia a úpravy terénu sa vyhovel.

V dôsledku podaného odvolania žalovaný napadnutým rozhodnutím číslo: 2012-27/37-1/SP-ZV zo dňa 9. januára 2012 zamietol odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 140 Stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (odkaz na zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov).

Predmetné ustanovenie upravuje vzťah medzi Stavebným zákonom a Správnym poriadkom tak, že v konaní podľa Stavebného zákona prioritu majú ustanovenia Stavebného zákona a ustanovenia Správneho poriadku sa použijú iba subsidiárne.

Kľúčovou v danej veci je otázka, či pri rozhodovaní o umiestnení stavby stavebné úrady postupovali v súlade so zákonom č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení zmien a doplnkov.

Podľa § 36 ods. 1, 2 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o územné rozhodnutie úplná. Od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť v prípade, že je pre územie spracovaná územnoplánovacia dokumentácia, na základe ktorej možno posúdiť návrh na územné rozhodnutie. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí lehotu, do ktorej môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne; táto lehota nesmie byť kratšia ako 7 pracovných dní.

Predmetom preskúmania je rozhodnutie o umiestnení stavby a podstatnou námietkou žalobcu (vlastníka susediaceho pozemku) skutočnosť, že umiestnením stavby rodinného dvojdomu stavebníka F.V.M., s.r.o., Nižný Kručov, neboli dodržané štandardné vzdialenosti odstupov rodinných domov podľa 6 ods. 3 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu (ďalej len „vyhláška“), čo spôsobí nadmerné zatienenie pozemku a tiež, že ide o stavbu v rozpore s vydaným rozhodnutím.

Podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní (§ 37 ods. 1 stavebného zákona).

Podľa § 37 ods. 2 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom. Podľa ods. 3, stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenia účastníkov a ich námietky, a neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

Rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia (§ 39a ods. 1 stavebného zákona).

Podľa § 39a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky
a/ na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
b/ na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou

schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na sieť technického vybavenia, napojenie na pozemnú komunikáciu, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
c/ vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
d/ vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia (§ 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z.z.).

Podľa § 6 ods. 3 vyhlášky, ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.

Podľa § 6 ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. v stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protiahlych častí stien nie sú okná obytných miestností; v týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3.

Správne orgány pri aplikácii právnych predpisov stavebného práva sa s námietkami týkajúcimi sa porušenia kogentných hmotnoprávnych alebo procesnoprávnych ustanovení právnych predpisov (napr. odstupové vzdialenosti medzi stavbami), ktoré žalobca ako účastník správneho konania uplatnil, vecne zaoberali a vysporiadali a venovali im dostatočnú pozornosť pri skúmaní, či predmetná stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania v danej lokalite. Rozhodnutie o umiestnení stavby vo vzťahu k námietkam žalobcu odôvodnili tak, že predmetná stavba je umiestnená v súlade s platným územným plánom mesta Vranov nad Topľou schváleným uznesením Mestského zastupiteľstva dňa 25.06.2009, uzn. MsZ č. 303/2009, podľa ktorého plocha, na ktorej je navrhnuté umiestnenie stavby je funkčne určená ako plocha rodinných domov a v záväznej časti je maximálna podlažnosť stanovená na dve podlažia s možnosťou využitia podkrovia s bližšie nešpecifikovanou maximálnou výškou objektu. Osadenie navrhovanej novostavby je 2 m od hranice pozemku žalobcu a vo vzdialenosti 10,18 m od jeho rodinného domu. Od hranice pozemku účastníka 2/ (J. P.) je navrhovaný rodinný dvojdom osadený vo vzdialenosti 8,52 m a vo vzdialenosti 8,78 m od jeho existujúceho rodinného domu. Z hľadiska orientácie objektov na svetové strany, ich výškového a priestorového osadenia, nebude negatívne ovplyvnená vzájomná insolácia medzi objektami a sú dodržané všetky odstupové vzdialenosti medzi rodinnými domami a od spoločných hraníc pozemkov.

Osadením stavby od hranice pozemku od nehnuteľnosti žalobcu na vzdialenosť 3,0 m by sa znížila vzdialenosť osadenia novostavby od domu na parcele č. 2884 na 7,78 m, čím by sa zároveň zmenila aj šírka dvora navrhovanej novostavby. Vzhľadom na orientáciu okien obytných miestností navrhovaného rodinného dvojdomu je osadenie navrhovanej stavby na vzdialenosť 2,0 m od spoločnej hranice pozemkov, ako aj od rodinného domu žalobcu v súlade s vyhl. č. 532/2002 Z.z.

Pokiaľ ide o odstup stavieb, resp. preslnenie a zachovanie pohody bývania, odvolací súd poznamenáva, že v zmysle citovaného ustanovenia § 6 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z., „vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania“ a ustanovenia § 6 ods. 4, veta po bodkočiarku, „v stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protiahlych častí stien nie sú okná obytných miestností“.

Senát najvyššieho súdu v tejto súvislosti poukazuje aj na právny názor vyslovený v rozsudku

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/5/2014 zo dňa 28. januára 2015, podľa ktorého:

„Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že spor o zákonnosť napadnutého rozhodnutia v časti odstupových vzdialeností rodinných domov spočíva vo výklade ust. § 6 ods. 4 vyhl. č. 532/2002 Z.z., podľa ktorého, „v stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protihľých častí stien nie sú okná obytných miestností; v týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3.

Uvedené ustanovenie je nevyhnutné vykladať v spojení s § 6 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z., ktoré okrem iných požiadaviek uvádza, že vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať „požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania“. Práve táto požiadavka je účelom zákonom určeného odstupu stavieb. Zachovanie pohody bývania v stiesnených územných podmienkach vylučuje vzájomné umiestnenie okien v protihľých častiach stien tak, aby sa susedia navzájom nerušili pohľadom do svojich obytných miestností, ak vzdialenosť medzi rodinnými domami je menej ako od 7 m do 4 m, čo je povolené zákonné rozpätie ex lege pre tento právny režim stiesnených územných podmienok. Umiestnenie okien obytných miestností iba zo strany jedného rodinného domu nevedie k tejto zákonom vylučujúcej interakcii. Pokiaľ teda stavebník v danom prípade neumiestnil na svojom rodinnom dome okná smerom k stavbe žalobcov 1/ a 2/ tak rozpor s uvedeným zákonným ustanovením nie je“.

Správne súdnictvo zabezpečuje kontrolu zákonnosti rozhodnutia. Keďže súd nie je oprávnený rozhodnúť vo veci samej, je pre posúdenie veci rozhodujúci právny (ale aj skutkový) stav v čase rozhodovania správneho orgánu (§ 250i ods. 1 veta prvá O.s.p.). Správny súd preberá od správneho orgánu nielen dôkazný stav, ale aj jeho právne hodnotenie. Iným hodnotením, než ktoré vykonal správny orgán, by súd neprípustne a v rozpore so zákonom zasiahol do práva voľného hodnotenia dôkazov, ktoré patrí správneho orgánu (§ 34 ods. 5 v spojení s § 140 správneho poriadku), podľa ktorého správny orgán vykonáva dokazovanie a hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody podaného odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove po tom, ako sa oboznámil s obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nie je dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré považuje za úplné, reagujúce na všetky námietky žalobcu a presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.), preto sa s nimi stotožňuje v plnom rozsahu a v podrobnostiach na tam uvedené dôvody odkazuje. Stotožňuje sa taktiež s odôvodnením krajského súdu v tom, že nebol dôvod zabezpečiť vypracovanie svetlotechnického posudku. Keďže odstupy stavieb stanovené v § 6 ods. 3, ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. boli dodržané, potom táto skutočnosť nemala a nemôže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, právo na náhradu trov nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.